

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

52. Septem maximis gaudiis perfusus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

dolores istos fuisse internos, qui externis grauiores sunt, vt docet S. Thom. 1. 2. q. 35. a. 7. & q. 37. a. 1. 2. processisse ex intima apprehensione mali præsentis. 3. Malum vbique ex Christo quandam infinitatem traxisse. 4. IOSEPHVM nulla sua culpa eos omnes dolores tolerasse. 5. Propter Christum summè diligibilem, & dilectum omnes sustinuisse. 6. Infinites maiores, eius causa, perferre optauisse. 7. Ad Christi Patientiam exprimendam nullum vnquam propius accessisse, &c.

ELOGIUM LII.

IOSEPH.

Septem maximis gaudijs perfusus.

NON falli Deus propter omniscientiam, nec fallere propter bonitatem, etiam materialiter, potest. At, inquit ille per David psal. 93. v. 19. in personâ hominis iusti: *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tue latificauerunt animam meam.* Si ergo IOSEPH noster septem maximis doloribus exercitus est, prout proximè ostendi, meritò Deus tristissimum cor eius alijs septem gaudijs æquè magnis perfudit. Hæc nunc gaudia ex Paulo de Barry c. 6. & Carthag. lib. 4. Hom. 3. vnde dolores quoque accepi, proferam.

Ac I. est; Cùm animi pendens, à Gabriele Seraphinò Angelò suauissima hæc verba audiuit: IOSEPH

SEPH *fili David, noli timere accipere MARIAM coniu-
gem tuam; quod enim in eâ natum est, de spiritu sancto
est* Matth. 1. v. 20. In quibus verbis equidem cen-
seo, IOSEPHO summam obtigisse votorum omni-
um, quorum esse capax animus humanus potest, si-
mul enim diuinò oraculò possessionem certam æ-
ternamque adiit, non solùm coniugis suæ inter o-
mnes supremæ, sed etiam Filij Dei inde nati. Tum
verò hæ solæ duæ voces, *Noli timere*; etsi à reliquis
auellantur, causa summi alicuius gaudij haud du-
bie fuerunt. Lege-
sis enim Matth. 6. v. 50. c. 14.
v. 27. c. 28. v. 5. & 10. Marc. 16. v. 6. Luc. 2. v.
10. c. 5. v. 10, c. 8. v. 50. c. 24. v. 36. Ioan. 6. v.
20. & fatebere nobiscum, nihil optabilius esse pos-
se verbis, **NOLI TIMERE**, iubente Deo
prolatis.

2. Cùm in stabulò Bethlemiticò Saluatorem
Mundi recens de Virgine natum adorauit, vnà
cum totò Angelorum exercitu, vt Corn. in 2. Luc.
ait, dulcissimè ac deuotissimè accinente. Quò tem-
pore ijdem Angeli, promissum initiò creationis suæ
incarnando Verbo homagium, re ipsa præstiterunt
incarnato, iuxta illud ad Hebr. 1. v. 6. *Et cùm ite-
rum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: Et
adorent eum omnes Angeli Dei.* At quid magis volupe
esse potest tali tantòque spectaculò, vbi Creator in
carne reperitur cum suis præcipuis Creaturis?

3. Cùm nomen IESVS, à Deo & Angelis
præscriptum primus omnium hominum pronun-
ciavit, imposuitque Filio Dei, qui se *Filium hominis*

vocabat, siue in gratiam **MARIÆ**, quæ per antonomasiam homo est, siue potius **IOSEPHI** ipsius; dicitur enim $\tau\delta\ \alpha\upsilon\theta\rho\omega\pi\tau\delta$, hoc est *hominis viri*; nemôque, vt ex dictis patet, pluribus nominibus est Pater **IESV**, quàm **IOSEPH** Vir **MARIÆ**, stirps vltima Davidis, & proxima.

4. Cùm à Simeone intellexit, **IESVM** tot tantisque laudibus celebrari; scilicet esse Saluatorem Mundi; Lumen ad reuelationem Gentium; gloriam plebis Israel; Auctorem Resurrectionis multorum. Quis enim Pater non delectetur de tanta filij sui felicitate? At huic æquari nulla alia potest.

5. Cùm eundem **IESVM** vidit in ingressu **Ægypti** vnâ suâ præsentia inclinare **Perseidem** arborem pro diuina habitam, deicere idola à **Dæmonibus** infessa, eosdémque etiam ex regno profligare. Fuit namque victoria hæc Symbolum eius, quam postea in cruce consummaturus erat contra omnes **Tartareos Spiritus**.

6. Cùm denuò iussus est Angelica voce, cum Matre & Filio redire in **Iudæam**. Qui nuncius vtî finem attulit ærumnarum grauissimarum, quibus pæne confectus fuit, ita initium dedit lætitiæ multiplicis, cuius vnica **Nazarethana Domus** conscia est, nemine illuc arbitro admissio.

7. Cùm **IESVM** reperit in templo, disputantem audiuit, domúmque ad diuturnam commorationem reduxit.

Atque hæc gaudia eodem animo, quô dolores, accipi volo. Illud præterea aduerte, etsi, tum

L

dolo-

dolores, tum gaudia intra genus suum maxima fuerint, maiora tamen fuisse gaudia doloribus. Imò impossibile est, aliquam tristitiam, vel dolorem esse summum malum; vt docet S. Thom. in 1.2. q. 39. a. 4. in corp. Non est autem impossibile, aliquod gaudium esse bonum summum.

ELOGIVM LIII.

IOSEPH

In virili ætate omnibus senibus maior.

Immeritò irascuntur Pictoribus aliqui, propterea quòd IOSEPHVM pinxerint senio curisque grauem, cernuo vultu affixum terræ, ac rugis canis que obsitum. Didicerunt enim uerò id ex Epiphani. hæresi 51. & 78. & Cedreno octogenarium constituentibus; quibus aliud quiduis credimus alijs in rebus.

Verùm, liceat dicere tantorum Virorum pater, idem est veracitatis humanæ, qui viarum trames. Nec via enim vlla, nec veracitas ex omni parte integra est. Eligenda ergo à me ipso via est, quoad iudicio assequi possum, optima, & illa intrepidè tenenda. At ea est *virilis IOSEPHI ætas*, cum in manus *MARIÆ* venit, vt Sponsus, & custos Virginitatis illibatæ. Quam ætatem illi tribuunt Suarez Disp. 7. S. 3. Viguerius in inst. cap. 20. §. 9. Maior in 1. Matth. Carthag. lib. 4. Hom. Salian. ad ann. Mundi 4051. Castr. cap. 4. Barrad. lib. 6. cap. 8. Bonif.